

EV,

i

Ü

I . . I . . "

Jl

•'oo''-i\-

m

fi-

RE:

::.^,"*:*:ii

fi"

'i

.J^^ , " \

.m.-

iii

fiiC

• : /

.!.'Jr

'&-

f

i-*

..-.'i

ur .

üSPi

11

•v

iJ' üi.

" ^ . .

F&ij>>

ym

'fel .iÜ:

i.-+

"^1

.'-.'iMi

... I ^

1^

|| -é.Λ₃-^

%'

'ef,

•:Λ

-1

1^

j^>

"

V

^ ^

M₁¹

4-1

iÁ.

Λⁱ xai

A

'iVr

•'K

ii"i

M.

'l.ii

i'n

i>•, T

[,11

i

'm^0%

ii-H M

"K

...

ò-j;^

|r A| [im

'u^X

^

ff'

^&•'1,

-^ ni" ü; |V^

•m: .f.]m^F^^'^4m-|

-IH tí

,^.

ij ^

f

'iSv.

11 ...b-

"^U-

w-T*

n:

^

é

l>.

4&^r.

"

•<-T-,ilm-,

" « ^ *ír--.

W

>'K 'kt- ^ ^

N.

•S_i.

Ni^iii. Z^

•fj;u:.

^.:i:::^^.!:!-,,,V

1
1' j

JT

ri "

T AL -j

^ -t '!:>:,

•'•'•'•'•'•'•'

15

^v

•'•'•'•'•'•'•'

•'•'•'•'•'•'•'

/

^11', 1-1

10

^ -j

^ -j

• - A

^ .f.

^ ' * / >

-r^h'L/r;,

;1

li'

'-, -•ih,'yr',*,-'

nnriatiu de Norato Escubós

BIBLIOTECA 1
NÚM. 34
Olot 18 ?iàm de X^Qi

Revista Olotina

PUBLICACIÓ SETMANAL

SUSCRIPCIÓ, UN A.W 5 PTAS-
U-" TRIMESTRE. . VbO

ADMINISTRACIÓ
Sant Esteve, 29. OLOT.

DELS TREVAT-LS FISMATS XE RESPONEN EX^LUiaí^KSnSSZa^í OS AUTORS

i QLQ'T
--'r=^MS

raenlanas

EL BATALLÓ DELS CAPTAVRES.

I.

En la sessió del Ajuntament de la setmana passada, el regidor D. Jaume Soler, s'ocnpá d'una qüestió d'interés universal, perú d'importancia especialíssima en nostra vila, dels captayres.

Per tot arreu hi ha pobres, y probablement n' hi htiur<í sempre desgraciadament, pero no per tot arreu hi ha Cíip-tayres y en pocas poblacions n'hi ha tants y en la forma com \i\ nostra.

En pocas bandes se veu V espectacle vergonyós que duas vegadas la setmana tenim de contemplar els olotias y ío-rastcrs d'aquell batalló de pobres bruts, espeliingats y moltes vegadas més que bruts embrutits, constituhínt un foco de infecció moral y material^ esent com una manifestació contínua de la dccsídia, del tant se me 'n dona dels qui podrian rcmeyarho vn part.

El quadro depriment de la capta'piiblica, está borrat de moU temps en els paissos mitjanament civilisatü.

De molt temps entsá se sab que V almoyna que '3 fá en la vía pública, podrá ser fgta ab bona intenció alguna ve-
^ada^ !afi més per evitarnos las molestias del importó, y
també molts vegadas per fer pública ostentació de fari-
sayca caritat^ pero se sab de cert que no resolt res, que
no aixuga cap llàgrima y que casi sempre alimenta el vici
y la vagancia-

El batalló deis pobres se compren encare en paissos com
Espanya, en que no renim altre civilisació que la escrita
en llibres y diaris, en poblacions mortas que no tenen in-
dustria, ni comers, ni trevall, ni ab prou feynns voluntat
y encare 's compren en épocas calamitosas, una sequía, una
pedregada, un hivern cru, etc.

Pero no deu existir en poblacions com la nostra qiic te
elements de vida liont hi ha comers, hont hi han associa-
cions de cart'icter bcnéñch, molts societats recreativas y
hont tothom está acostumat á ficarse la má á la butxaca
per cent motius prou vegadas de cap trascendencia,

Perqué no es la pobresa olotína la mare de la capta setma-
nal, no es la miseria filia del problema social, ni de las crisis
industrials que passóm, johl aquells pobres ja hi son á un
altre lloch, son A casa seva al voltant de la llar freda sense un
bri íle llenya, y voltats de maynadcm que cridan tots junts V
himne de la fám, després d' haber esgarrapat las últimas en-
gruñas del calaix desert., ¡ja hi son aquells pobres! pero
aquells no surten, aquells no venen á la porta de casa, no son
aquells que forman el batalló deis pobres, al contrari, els cap^
tayres son sos enemichs, el *pobre* de oñci es un destorb pel po-
bre per forcin.

Aquest pateix la privació y la vergonya, aquóll si pateix
alguna vegada es sois materialment.

El pobre de debo, V obrer que te gann pateix espantosas
visions que portan alguna vegada al seu pensament sinistres

plans de ven^anças y als sens llavis una protesta y una male-
dicció per las injusticias socials^ pero reb ab vergonj^auis lU-
grimas d' agraument perdurable el socorro que dissimula"
díitnct írriva Í\ n'ell.

El captayred'oíci recull l' almoyna com las en^runas tira-
das als gossos y els seus llavis barrejan moUas vegadas la ora-
ció maquinal que no passa de las dents y la petició llastimosa
que ha après á copia d^cnssaitgs, ab la blasfemia y el sarcasme
que li surten del cor que ha *estudiat* pel carrer y la taverna.

Tenia rahó el Sr. Soler que s' ha de fer alguna cosa, pero
práctica, que no sfa algun remey coméis que s'han aplicat
fins ara que no ha fet més que agravar el mal, una mena de
caritat tant cristiana com vulguin, pero que cría més pobres,
ni com aquell cop d' efecte, aquell espatech demócrátich de là
beneficeneía mimicípal que tampoch ha resolt més que afegir
una panída nova al presupost municipal,

Cal estudiar la cosa en serio sense preocupacions^ socórrer
dignament la miseria pero privar la capta d' ofici.

Y dich *privar* sense por, perquè la verdadera lUvevtat te
de procurar la garantia del primer dret del home, el dret á la
vida pel trevail, pero el captar per ofici no es trevallar, sino
que es un sarcasme del trevall. DR. CLARET.

j^ceac la £iutat

ELS CORBS.

Comedia de N' ENRYBEEQUE.

La companyia dramática italia-
na de la Teresa Marianí, es entre
nosaltres fa uns quants dias.

Fins ara ha representat obras

modernas, ben apreciable? en conjunció y ñn> algunas de remarkable mOrit teatral. El repertoi"! es eícullit cnlre els autors italians, francesos y alemanys, quç avuy son en primera fila Lractantse de qüestions dram^^ticas: Maurice Donnay, BernstLín^ Sudcrmann, ButLi^ Giacosa, Rovetta y tants altres que oítrcíxen en unas escenas, fragments de la vicia actual» complicada en sas manifestacions, crudel en las sevas Uuytas, cercant idealismes en la realilat y trobant asprors en las més delicadas formas de la bellesa,

S' ha criticíit aquet pesimisme dolorós del teatre modera, oposanthi les innocents creacions del ^teatre católich. Y no s' ha observat que en aquets drames vulgars, que surgeixen en la vida de tots nosaltres, que cViuhen nostres .desiijos y parlan ab las parauias nostras, son mé^ trascendentals que la tragedia de húrocs y gegants^ animats per passions sobre humanas y per forsas dtísconegudas per la nostra foblesa-

El caliíicatiu de n^imoral ha seguit el nom de teatre repreíicntant de comedias y dramas en que els homes y las donas, ab totas las cualiíats y tots els defectes de la societat contemporània, feyen de protagonistas. S' ha predicat contra 6\l pel sol fet de exposar el viu las llagues socials y las miserias que aparentan grandesas sense fonament. Y unas veus cscardalencas cridan per fora^ntar aquet teatre modern, demanant en son lloch las velles comedias de [Calderón y Lope de Vega; tot el teatre anlich^ artificial, carrincló, deklamatori, quisotech. En defensa de las bona.^ costumzs s' ha intentat una censura rigurosa que fes una tria entre lo Ucit y lo ilicit; no de lo bó y dolent, de lo verdader y lo fals. Treballant en una feyna negativa, hi ha qui s^ entreté en volguer aterrar las campanyas de desinfecció social, prohibint obras coní els Tarats de Brioux; L' Héroe de Rusiñol^ y presentant coma models en que puguin estudiar els auiors joves, una serie de dramóns y saynetes sense cap valor ni transcendencia,

Hi ha niolti. obra morta encar per aterrar, si volem que el nostre esperit arribi á un grau superior de cultura. Cal acudir ab entusiasme toia idea noble úe refinament y selecció. Es necessari treballar individualment y en conjunt per clignificar nostres propòsits. Y contestar á las mitjas riallas burlctas ab un chor cie rialladas fortas, atrevidas, que petrifiqui aquell mitiriure estüpit en una ganyota d' impotencia^ [entre Ins arrugas de la velluda.

Ting que parlarvos d* aquesta comedia: Els Corbs, y comenso desde ara per donarvos una idea del argument. Una familia sembla ditxosa íns que la repentina mort del pare, dtixa á V esposa y filias en mans cl' uns quats *corbs* que la troseijau. Algü diria que la fatalitat ha caygut implacable sobre la pau casolana per d^:strujr tota una felicitat que feya arredossarsc els ñlls al voltant dels pares. Fero jo diró que no es fatalisme, aquest moviment de feblesa que la coreresporuguidaslasnoyas endüiadas quan els eorbs amenassan ab treurelsbi ois ulls; es un moviment de Ilegitima defensa, com el del aucell que extón las alas per volar y cau eslamordit en terra.

Ima^inéusela V escena dolorosa^ en que el corb Teissier^ l' antich soci del difunt, ensenya las urpas per ferir y las clava Üipócritamont en el pit immaculat d'aquestas verges, Una á una cauran vensudas, ab las ilussións mortas^ ab una engunia sen&c esperansa, ab un dolor sense ilágrimas; mis abandonant-se ú las ungiás d'un vell repugnant, vestit ab levita negra; com una ombra fatídica; ó á la bogeria, que uns amors contrariats, ha fet dominadora d' un esperit maícnánim y d' un cor enamorat.

Y el públich aplaudeix ais actors per demostrar que els seus sentiments compadeixen á aquestas noyas vestidas de dol quin martiri no será santificat en cap altar, y quinas virtuts seraa discutidas per una societat que veu sols V aspecte superficial de ñas cosas.

Per ai>ó, jo vuU passar per alt alguns tochs efectistas que podrián rebaixar ois mèrits d' aquesta comedia y proclamar las ensenyansas que d' ella s' en desprenen.

U afany de negocis ha suprimit el cor ais homes actUEils. Pero en la lluyta per la vicia la desfeta d'un adversari noble, conñat, deu ésser trista de reconèixer; pensóm en lo odiós d' aquestas intrigas miser;iblcí qu' abandonan tota una familia feble, incapís de fer i'aler elñ seus drets entre las urpas d' uns corbs com el del vell Teissier, que al fer seva una verge de vint anys, ab tots el requisits legals d'un matrimoni imposat per las privacij^ns, no deixan de representar ánostres ulls tota la comedia hipócrita d' un indigne aixerit fent nep,Oci y onrí- quintse ab las despullas del dol d' una familia.

Y ningú negará que de corbs com en Teissier en vola-n molts molt arrán de terra; per fiayrar els cíidavres morals^ liont poguer clavar son bécli brut de la san^ de tantas altras víctimas!

LEANDRE MOMTAtiUT

Barcelona 6 Febrer.

POLÍTICAS

Ei meeting de ht solidaritat fou un éxit, aixó estíl reconegut per tothom y per la prempsa de tots els colors, esceptuant naturalment, la prempsa [.madrilenya ó siga la prempsa del presupost, án'aquesta si que el meeting noli va agradar gens com ho demostra fins per sos *injhns* periódichs eom *La Lucha* y el *Heraldo da Gerona* que treuen foch pcls caixala—pero es naturalj cada hu mira per ell, aoleía, dir, íi n' ells no "Is hi agrada el meeting pero a tot Catalunya si que li agrada y en cambi cada día li agrada menos lo que ells volarían y *vayase lo uno por lo otro*.

No donem detalls perquè apart de que qui més qui menos ho vileren ó sentir explicai" por gent que hi era, tots els diaris ho han explicat per peçes menudas—portant els extractes dels discursos dels oradors que tots foren ben notables en particular el de nostre diputat Í^ qui felicitem de debò.

Es moU possible que el Govern no'a fassi cas, pero nosaltres si que 'n farem y aixú es lo important.

En dit acte hi estigué representada la REVISTA. OLOT^XA y la "Agrupació Catalanista d' aquesta.

Sembla que resultà també un éxit V Assamblea de municipis republicans á Saragossa, essent de notar com hi surfi per sobre de tot V idea autonómica.

Ab aquest motiu se celebraren meetings en que hi prengué part en Cesta, á qui 's tributaren verdaderas ovacions populars, probablement perquè es dels que parlen clar y parla ab r exemple com se veu per aquest extracte que recullím d' un diari:

Saragossa.—*Ea* Joaquím Costa va pronunciar dimecres prop pasat^ al Teatre Pignatelli, el segon discurs, sobre política revolucionaria.

— Va comensar recordant els martres del 4 de Febrer de 1374, que varen defensar á Saragossa la legalitat republicana, dient que las sevas cendras deuen avergonjnrse de la cobardía y resignació dels espanyols.

Saluda al poble de Saragossa, al que no porto—diu—la càrrega de tristesas acumuladas aquest any, sinó á encendre en el pit dinamita moral que desperti las energías-

- Invoca ías figuras que si s^ aixequessin de las sevas tombas s' avergonyirían de que ni et poder hagi fet la revolució desde dalt ni el partit republicà desde U carrer.

La culpa del desastre—diu—no es sols de la restauració, sinó també del partit republicà y de las classes neutres.

Afegeix que la minoría republicana ía la opo?icj? ab comp-
ta-gotiis, bufant vents d' oposició parlamentaria que ab prou
feynas molestan^cn Uoch de desencadenarse un luiracà revolu-
cionari. Si 's segueix així, adverteix que 4 partit republícít ^s
disoldra, perque no te pit pera despedirse de la legalitat, y no
hi haurà patria quan !a Republicà arribi.

Fa una crítica duríssinia ú^n Montero Ríos,

Declara que no ha anat al Parlament, perquè allí la oposi-
ció eü inútil,'

Insisteix en combatre la política parlamentaria republicana.

Acaba recordant que d^ aquí tres anys serç^ un centenari
solemne. Si allavors—diu—no hem fet la revolució^ no podrem
íei" el segon centeuari de la independència, perquè serem fran-
cesos ó inglesòs.

Fou molt aplaudit.

El públich el va acompanyar al Hotel Continental en mani-
festació. " ' .

Desde 'l balcó va dirigir altre cop la paraula al públich^ sa-
ludant á Madrid y Girona, que 'l varen votar, y recomanant al
poble que s'instrueixi y s^ ilustri, pera fersc digne de gover-
narse íl sí mateix.

De *Joventut*:

"Díii *La Veu de CaioJtmijü* que 'n Morot va sortir del Senat
trlstl.l allí el cap baix, preocupat. La discussió del projecLe de juris-
dicciúns fa com la Conforüncia d' Al^eciras: es una caixa de Pando-
ras Tan aviat va bé, com sembla que 's descarrila. w

Y ca natural: la semblança tó rahó d'ósser: en l'una y en l*
altra tot son desequilibris per amap;ar la rahó verdadera que Us lia
donat vida. . . . .

Y en MoreL ne passa de maldecaps. Té ademes el *meeing* de Gi-
rona, !• Assamblea. de Saragoça, lo d'Ageciras, que s^ embolica y
precisament en coses que afecten á Espanya; en Romanones, qü'
esunaJtre emboliclin y un impulsiu capaç de promoure cada dia
mitja dutzena de conflictes.,. No dorm quan té són, en r.ioret,y de,
segur que^ moltes nitSj, lli són té » - ' . . .

"Y que'hb sembla que ^í desvetllíriient li augmentará dé'día en día. Sobre Lot si tls diputats catalans compleixen llur missió. Lo que á Girona digueren en Rusinol, en Salvatella, eri Fortuny y en Vallés y Ribot, y sobre tot V A\bó. es poch comparat ab lo que 'Is resta per dir, á n* ells y als altres, al Congrés, al discuttirse 'l projecte de Uey sobre jurisdiccions.

- " No, no 'n tindrà de són en Moret; y si en té ja li espolsaran les orelles..." " " . . . . .

^ - • N O V A S / .

L'Ilustríssim Ajuntament celebrà el dimars passat sessió de primera convocatoria que presidí 'l Sr. Escubós, ab assistència dels Srs. concellers Subirás, Deti, Biich, Soler (Joseph) Juviñá^ Pau^ Orri, Soler (Jaume) y Planagtmá,

^ Llegida y aprobada r acta anterior, el Sr, Daunis llegeix una invitació al Ilustrissim Ajuntament, dels Srs. Administradors de la Santa Creuhada, per l'assistència á la publicació de la Sta. Butlla; acordantse queia Corporació Municipal assisteixi á r esmentat acte, després de fer constar el Sr. Juviñá sa protesta si tal acort no es manat per Ui Uey. ^

S' aprova ^l padró de cédulas personals al igual queUs dictàmens de la Comissió de Governació, emitits en mèrits de las reclamacions referents al aludit padró fetas per els Srs, Pere Bover^ María Angela, Vda, d' Orri, Ramón Bolos, Rafel Serra Aumatell y Joan Serrat Cerdà.

Se llegeix Testat de comptes del Cementiri, acordantse passi á la Comissió Central.

^.. El Sr. Soler (Jaume) fa us de la paraula, cliguent fora necessari s'obligués al home que Us días festius guarda'l Cementiri, de tenir las portas obertas tot el temps qu' estigui de vigilancia. . . . .

-Afegint el Sr. Juviñá que desitjaria que'Is Srs. Administradors dongnessin un estat de comptes general, A lo que contesta 'l Sr. Escubós qu' aixís se demanaria á dits senyors.

Se dona lectura á una sollicit den Francisco Puig Trasfí, interessant permís per la creació _d' un magatzem domésticli,

Declara el Sr. Escubós que la tal sollicitud no *5 podia aplassí\ per un altra sessió; que'l únich qu' es podia fer era demanar una ¿garantia al interessat.

A lo que contestít 'l Sr. Soler (líuinic) qu' essent l' exponent autoriíiat per la liey s' hsvía de concedir el permís sens discussió, y en quant à la garantia no la creya necessària, Y íixís s* acordà.

Se dona compte d' altra sollicitud den M. Planas, pera que sO 'l nonibri pera tiansportar las carns del escorxador, passant á la Comissió CeniraL

Acordantsc á proposició del Sr, Soler (Jaume) que passats quaU'e días no s' admeti cap més sollicitud sobre l particular.

Y no havenli més assumptes s' aixecà la sessió Íl quarts de vuyt.

' A Barcelona ha tornat á dominar l' alarma por haber trovat, á lo que sembla, una altra bomba, y dihém sembla^ perquè entre estar la cosa *sub-jndice* y l' estat de suspensió de garantías els diaris d^ allá no n^ acaban de treurer l' entrellat. El que ho deu saber de cert fou el Ministre de Governació que en plé Congrès califica rodonament la cosa de broma. -

Continua el fret per no ternos quedar malament, donchs segons noticias aquest senyor aprcta de valent per tot arreu en forma de grans temporals de neus y ayguas, pero lo que es d' aquestas cosas aquí no se ^n resa, algunas amenazas y res más. ., .

'Hefti vist el primer número de *Vida*, revista de cultura étnica y social (segona época) presentada ab importants reformas que la fan ben recomanable. Explica la seva reaparició ab una capsalera que diu:

"J *nostres llegidors*. L^ obra comensada fa dos anys anem ú proseguirla ab més fé y major entussiasme que may; cmpró, convensuts de que la forma adoptada fms are no responia á les exígiencies del gust modern, havem procurat atemperamshí^ avalorant ab ilustracións y trevalls literaris, la importancia de la Revista.

Vingan ab voluntat coratjosa ít nosü'e entorn lots els qui se

sentin ímantats per les nobles obres de cultura y humanitarisme."

En r Audiencia Provincií^l han acabat las sessions de la vista de la causa que per delicte de sedició se seguia à nou individus d' aquesta vila^ ab motiu dels successos ocorreguts contraéis investigadors d' Hisenda.

El tribunal del jurat ha emilit un veredicte d'inculpabilitat, dictant el tribunal de dret sentència absolutoria.

Defensava A n' els processats V advocat senyor Ibrán.

A la matinada del divendres las cornetas del cos de bombers alarmaren al vehinat nb els senyals de foch que resuUA ser y ben d' importancia á la masía "la Fàbrega" d' aquest terme municipal.

El dijous tinguérem el gust de estrènyer la ma de nostre amich V enginyer^Sr. Roviralta, qui segueix be de lae lesions que rebé en V accident de Ventola y 's despedí de nosaltres per trasladarse á Barcelona,

Sembla que degut á las gestions practicadas per els diputats de Girona y Olot^ s'ha iirmat un Real ordre establint un segon correu entre ditas poblacions.

El públich en general y el còrnens en particular agi:ahir¿\ aquesta millora, especialment si això inQueíx en que 'l servey se presti en millors condicions que fins ara, donchs ja es sabut de quantas deficiencias se queixa tothom.

Ha sigut nomenat ecónomo, en propietat, d' Argelaguer el iívnt. don Nicolau Castaaer Soy y vicari el Rvnt. don Joan Llorens.

El diumenge líUím á la nit, en el poble de Tortellà y casa coneguda per ^'ca'n Saluda", renyiren en Joseph Faig y Ramón Carbó^ resultant el primer ab una ferida punxant^./ y r últim ab varias contusions produidas ab un pal.

Entent en el fet el tribunal competent.

-''' Donya Dolors Costa liEi sígut nomenada mestra en propietat de Juaneías.

: " El ministre de Fomenti ha escrit al senyor Marqués la següent carta:

"Mon volftut Eimicli: Tincli el i^ust tic posar en el seu coneixement qu' en vista de scjn interés se ñrmará molt prompte la aprovació dei presupost de gastos pera V estudi de tola 3a secció de la carretera de Tortellà á Molió.—Me es molt grat reytcrarme de V, aím. amicli etc."^

Ens complau fer pública la notícia^ per satisfacció de las comarcas favoridas ab tan important millora.

" Llegim que si be per ministeri deia íley aquest any no hi ha allistament, els mossos procedents deis reemplaços de 1903, 1904 y 1905 que est:~n subjectes á la revisió d'exencions y excepcions hauran de presentarse devant l'Ajuntament el primer diumenge de Mars pròxim, hont deuen presentar els documents oportuns pera ser classificats novament.

SECCIÓ RELUGIOSA

Sants de la Setmana

Avuy diumenge 18 de Fe^írer de IOÜE3.—S[, Sitneó b. y mr. y la beata Cristina, vg.'

Dilluns 1y —Sts. Míiisueto y Alvaro cCs-

Dimars 20—Sts, Sadot h. \ Nemeal,

Dimecres 21—Sts. Vérulo', Saciindí inrs.

Dijous 2i.—La C^ii-de St, Pere en Antioquia^ Sts. •Abili ¿' Pascasi bisbes-

Divendres 23.—Sts. Pere Damià bislje y dr. y Slreno nir,

Oissapte 2i.—Sts- Matías apòstol y Modest b. cí'.

Quaranta Horas

Continúan en l'Iglesia ParpoquiaK L*exposició deS, D, M, comentarà íi lañ o de la tarde.

DEFUNCIONS ocorregiidas desde el día 10 hasta el 16 àe Fehrer de 1001.

tíiíi	üSooigy apellidos	•Domicili	Eatat	A.nys
JO	Maria Sola VíraUa	Hospilal	Vinda	55
10	José VinMsdH Gáyala	M'^ Caritat	Viudo	71
16	FGO. Gironella IMarturiol	S Esteve	Casaí	64

Elixir Otiol

Las preparacions de Quitrà, Sava de p^f Bálscm del Tolú y Eucalipto! son el recurs més constant y positfa que té la Medicina per curar la Tos y estats catarrals consecutius dels costipats, dengue, bronquitis y altres afeccions.

Donchs l' **ELIXIR OTIOL** es una concentració, feta segons art, dels quatre esmentats medicaments que perfectament disoíts[^] ofereixen una aplicació tant pràctica com segura.

De venda en la5 farmacias.

Dipòsit: Farmacia de R. Bolós.—OLOI.

La verdadera extracció
mal[^] s' executa en el despaig odon
tológich deis

SRS. BOVER Y AGUSTÍ

CDetjeS'-^Dcntístas

Sant Rafel, id.

Se construeixen DENTADURAS assegurades i
prus económichs y recomposicions ab tres horas.

m m i [llí |118Tllí\ Y l1MMSTllí

de

pélix ñtinaengol y fill

..* A ..+

èant Raieí, 2.^ÒLÓT.

I Il·in tr.'tshuUit iiostrí?s iulJers y estahlímcut. insUilats en
L] carrer dí^ Síim Rafel, n." 24, al mateix carreu n." 2, al
co.^ial de la rcllotgeríii d" eii Corriols. En nostre establiment
s' hi trobaran iota classe de **quadros al oli, oleográfichs**
y en **chromo, miralls** de totas midas y ungián y variat
asstirtit de **motlluras**.

ÍRSTAUACÍÓ DE MOBLES DE TOTOS CLASSES

Quimosina Soler

Non medicament per curar el dolor d'estómacb y fii
cuitar la díicstio,'

De venta eii totas las farmacias.